

Pocăința este o schimbare, nu un simplu regret, spune Părintele Patriarh Daniel

„Pocăința este un efort de schimbare interioară, nu un simplu regret”, a subliniat Părintele Patriarh Daniel în omilia rostită duminică, 13 ianuarie 2019, la paraclisul Sfântul Grigorie Luminătorul din Reședința Patriarhală.

Preafericirea Sa a explicat că pocăința nu înseamnă doar să spui „Îmi pare rău” și să mergi mai departe, ci este un efort de schimbare a „modului de a gândi, de a vorbi și de a făptui”.

În acest sens, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a reamintit că mulți sfinți „au fost la început tâlhari, criminali, iar prin pocăință s-au schimbat și au devenit sfinți făcători de minuni”.

„Unii au fost oameni decăzuți, cum a fost Maria Egipteanca care prin pocăință multă a devenit sfântă. Când se ruga se ridica de la pământ, deoarece era mai mult legată de Cer decât de pământ”, a spus Preafericirea Sa.

Pocăința este o schimbare tainică, fără zgomot

Totodată, Patriarhul României a atenționat că adevărata pocăință se realizează în taină, nu în fața oamenilor pentru a primi laude din partea lor.

„Pocăința adevărată este o schimbare”, a spus Preafericirea Sa, „dar nu o schimbare cu trompete, cu publicitate”.

El a subliniat că această schimbare este „tainică, fără zgomot într-o multă smerenie”.

„Pocăința adevărată este o lucrare de renaștere în durere a omului, de frământare a lutului păcătos pentru a deveni vas al Duhului Sfânt, este o lucrare de răstignire a egoismului din om și de înviere duhovnicească a iubirii sale față de Dumnezeu și semenii”, a spus Părintele Patriarh.

Pocăința: stare de smerenie continuă

Un alt aspect evidențiat de Conducătorul Bisericii Ortodoxe Române a făcut referire la faptul că „pocăința este o lucrare pentru toată viața și este una spre smerenie”.

„Cine se laudă cu pocăința lui, cu virtuțile lui, cu progresul lui duhovnicesc arată că nu a înțeles deplin că nu există viață creștină fără pocăință permanentă”, a precizat Preafericirea Sa.

„Deci, pocăința trebuie să fie o constantă a vieții creștine, o permanentă curățire de păcatele săvârșite cu gândul, cu vorba și cu fapta pentru a dobândi mântuire și sfințenia ca daruri ale Împărăției lui Dumnezeu” a evidențiat Părintele Patriarh.

Ușile pocăinței sunt ușile Împărăției Cerurilor

În ceea ce privește dobândirea mântuirii, Preafericirea Sa a spus că „pocăința este singura care deschide ușile Împărăției Cerurilor”.

„Ușile pocăinței sunt ușile Împărăției Cerurilor”, a completat Părintele Patriarh care a explicat de ce:

„Pentru că prin pocăință omul se golește de iubirea de sine egoistă și se umple de iubirea smerită și milostivă a lui Hristos. Dacă este plin de sine, nu are loc în sufletul lui iubirea milostivă și smerită a lui Hristos”, a spus Preafericirea Sa.

Totodată, în cuvântul rostit în Duminica de după Botezul Domnului, Părintele Patriarh Daniel a vorbit „despre legătura dintre Botezul Domnului Iisus Hristos și lumina Evangheliei Sale”, dar și despre relația dintre „Taina Botezului și Taina Pocăinței ca porți de intrare a oamenilor în Împărăția lui Dumnezeu”.

„Lumina Botezului Domnului este lumina vieții noastre și lumina întregului univers. Botezul Domnului nostru Iisus Hristos în Iordan ne arată că omul este centrul atenției și al iubirii Preasfintei Treimi”, a spus Părintele Patriarh Daniel.

În Duminica după Botezul Domnului a fost citită pericopa evanghelică de la Sfântul Evanghelist Matei, capitolul 4, versetele 12-17.

(basilica.ro – Foto credit: Ziarul Lumina)